

personbogen for at undersøge, om luftfartøjet er pantsat.

Selvom visse nærmere reservedele er særskilt behæftet og derfor ikke kan pantsættes sammen med luftfartøjet efter flyregistreringslovens § 22, bør reservedelene af klarhedshensyn ikke kunne være omfattet af et virksomhedspant.

Udvalget forslår derfor en regel, der går ud på, at luftfartøjer og aktiver, der kan omfattes af en panteret i luftfartøjer i medfør af flyregistreringslovens §§ 1, 22 og 24, ikke kan omfattes af et virksomhedspant.

Der henvises til betænkningen side 131-132.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (den foreslåede § 47 c, stk. 4, nr. 6, i tinglysningsloven).

3.2.4. Nærmere om udskillelse ifølge regelmæssig drift

Som det fremgår af afsnit 3.2.2.1, er det udvalgets opfattelse, at en ordning med virksomhedspants bør muliggøre, at virksomheden uanset pantsætningen kan fortsætte den almindelige drift, uden at der stilles de særlige krav til pantets opretholdelse, der i dag i praksis hindrer pantsætning af f.eks. et varelager.

Udvalget har nærmere overvejet, hvilke aktiver der bør kunne udskilles, og hvilke krav der kan stilles her til.

Det bør efter udvalgets opfattelse være muligt at udskille ifølge regelmæssig drift virksomhedens omsætningsaktiver, dvs. varelagre, fabriksnye biler, besætning (slagtedyr) mv., og anlægsaktiver, dvs. virksomhedens driftsinventar og driftsmateriel samt eventuelle besætning (avlslår). En lignende ordning gælder efter tinglysningslovens § 37 om tilbehør til fast ejendom, der er omfattet af en panteret heri, jf. nærmere afsnit 2.2.1.

Virksomhedens drivmidler mv. (brændstof, gødning og lign.) vil udgøre forbrugsbart driftsinventar og vil som sådan ikke være egnet til udskillelse ifølge regelmæssig drift. Udvalget har dog af hensyn til at sikre en enkel regel fundet, at der ikke bør skelnes mellem drivmidler mv. og det øvrige driftsinventar og driftsmateriel. Også virksomhedens drivmidler mv. bør derfor kunne udskilles ifølge regelmæssig drift.

Virksomhedens immaterialrettigheder vil enten kunne udgøre anlægsaktiver eller omsætningsaktiver. I begge tilfælde kan der være et praktisk behov for, at aktiverne kan udskilles.

Udvalget har endvidere overvejet, om det bør fastsættes, at pantsatte fordringer hidrørende fra salg af

varer og tjenesteydelser kan udskilles ifølge regelmæssig drift.

De nævnte fordringer vil hverken udgøre anlægs- eller omsætningsaktiver, men er virksomhedens indtjening ved driften. Der består derfor efter udvalgets opfattelse ikke nogen særlig begrundelse for at tillade udskillelse af pantet af disse fordringer.

Det er derfor udvalgets opfattelse, at der ikke bør fastsættes en adgang for pantsætteren til at sælge sine udestående fordringer til anden side, hvis de er omfattet af et virksomhedspant.

En ordning med virksomhedspant bør dog ikke være til hinder for, at parterne kan aftale, at pantsætteren kan udskille visse fordringer.

Udvalget foreslår derfor en regel, der går ud på, at de pantsatte aktiver, bortset fra fordringer, kan udskilles ifølge regelmæssig drift af virksomheden.

– Nærmere om reglens indhold

Udvalget har overvejet, hvad en regel om udskillelse ifølge regelmæssig drift bør indeholde, og om der bør fastsættes nærmere regler om, hvad der kan karakteriseres som udskillelse ifølge regelmæssig drift af virksomheden.

Som nævnt er udvalget af den opfattelse, at en regel om udskillelse bør udformes således, at pantsætteren kan udskille alle aktiver, bortset fra fordringer, ifølge regelmæssig drift af virksomheden. Det betyder, at en pantthaver ved at tage virksomhedspant må acceptere en større risiko end f.eks. ved pant i fast ejendom, herunder i § 37-løsøre. Det skyldes, at virksomhedspantthaveren vil have pant i pantsætterens til enhver tid værende aktivmasse, men ikke i et bestemt (værdifuldt) aktiv som f.eks. en fast ejendom, hvor det kun er § 37-løsøret, der kan udskilles ifølge regelmæssig drift.

Det bør derfor efter udvalgets opfattelse være et afgørende element ved vurderingen af, om udskillelsen sker ifølge regelmæssig drift af virksomheden, om pantsætterens dispositioner er forretningsmæssigt begrundede. At udskillelsen sker ifølge regelmæssig drift, må dog som udgangspunkt indebære, at udskillelsen af aktiver modsvares af, at pantsætteren anskaffer nye aktiver, der gribes af panteretten, i den udstrækning det er nødvendigt for at holde virksomheden i regelmæssig drift. Det må således efter udvalgets opfattelse være i overensstemmelse med en regel om udskillelse, hvis en virksomhed i takt med salg af færdigvarer, der dermed udskilles af panteretten, f.eks. indkøber råvarer mv. med henblik på virksomhedens fortsatte produktion eller lignende.

Det er på baggrund af ovenstående udvalgets opfattelse, at der ikke bør fastsættes nærmere lovregler om,